

БРАЦИГОВСКО ЛЯТО' 2022

Лятото изтече като пееща вода.
Тежко ми е – колко много, много пих от нея.
Бели стъпки, нежни като котешка следа,
още за червената му песен неят.

Мислите ми тръгнаха след него по света.
Може би не ще успее вече да ги върна.
В дланите ми плаче невидяна есенята,
моли ме поне веднъж да я прегърна.

Но не мога – аз на лятото обречка се веднъж,
ще го чакам, ще го помня, ще му бъда вярна.
То ще дойде пак с коси от топъл дъжд,
пак дъхът му цветен ще ме парне.

Петя ДУБАРОВА

Лятото на 2022-а в малкото ни градче наистина изтече като пееща вода. Докато се усетим, и през погледа и пръстите ни се изнизиха дни на гореща нежа и много емоции.

Започнахме с нещо нетипично за нас от много години – „Кино под звездите“... В горещата юлска нощ гражданите и гостите на града имаха възможност да се докоснат до света на една талантива млада поетеса. С нашумелия български филм „Петя на моята Петя“ се докоснахме до света на чистото, младо и неповторимо светоусещане.

Още едно „малко“, но изключително важно събитие премина тихомълком в началото на юли.

Сянката на архитектурния пленер – „Каменната маза“ се стопява и имаме удоволствието да ви разкажем и за това събитие, осъществено от средношколци, наречено „Производствена практика – учене чрез преживяване“.

На 07 юли в Каменната маза в Брацигово се проведе учебни занятия по производствена практика на ученици от специалност „Архитектурна реставрация“ (10 клас) в Професионална гимназия по архитектура, строителство и геодезия „Арх. Камен Петков“ – гр. Пловдив.

Представителят на Сдружение „Наследство Брацигово“ – арх. Младен Китов, след въведение в реставрационните процеси, постави интересна задача за загадка.

За нейното разплитане учениците извършиха архитектурно заснемане на южната фасада на Каменната маза и откриха президжане на елементи от корниз в част от сградата!

По време на проведения се учебен модул, учениците имаха възможност да осъществят пряка връзка с реалните процеси, свързани с реставрацията на сградата от времето на Възраждането.

Радваме се, че дворот на „Наследство – Брацигово“ се превръща в място за търсене и намиране на отговори свързани със старините!

В края на юли изминаха и три неуморни дни, изпълнени с много ентузиазъм и емоции, свързани с проведената практическа работа на терен в Каменната маза в гр. Брацигово. 200-годишната каменна къща приюти 15 участници – архитекти и инженери, 6-има лектори и много гости през дните 29-31 юли 2022 г. Всички участници и лектори, които освен забележителните умения за работа в екип и професионализъм, показаха и своята искрена заинтересованост и загриженост,

бяха креативни и смели, устойчиви на нелепите условия на терен през горещото лято и винаги в добро настроение!

По време на тридневната практическа работа имаше презентации и лекции по актуални теми, свързани с културно-историческото наследство. Те се провеждаха в различни зони на маазата и нейните допълващи сгради – навеси, като паралелно участниците преоткриваха и опознаваха особеностите на различните пространства във и около нея. Екипът имаше възможността да прекара няколко дни, потопен в духа на мястото, което само по себе си беше голямо предизвикателство, но и безценно преживяване.

Проектът съчетава и формата на курс, в който желаещи архитекти и инженери ще натрупат стаж по задача, свързана с опазване на недвижимото културно наследство. Екипът курсисти – разделен на три групи, включва петнадесет души – девет архитекти, трима инженери и трима студенти по архитектура.

С ръководенето на проекта и на групите са натоварени специалисти с опит в опазването на недвижимото културно наследство. Заедно е положено началото на безценна екипна работа, която скоро ще придобие и материално изражение – планове, схеми и други документи, които ще послужат за следващ етап.

Освен с интересните форуми, лятото бе наситено и с много събори и традиционни обичаи. Тържествено бяха проведени младежките вечери на набор 2004 година от село Равногор.

Гости на празника бяха г-н Никола Минчев, г-н Стоян Таслаков, г-жа Надежда Казакова, г-н Йордан Младенов, кметът на с. Равногор г-н Коланев и Мария Спасова – секретар на читалището.

Водосвет за осветяване на знамето на набора отслужи местният свещеник Атанас Николов. Всички гости поздравиха

младежите от набор 2004 г. поотделно. От името на майките приветствие поднесе Елена Ванкова.

След коленичене и целуване на знамето от всички наборници, закичване със зайчета, почерпки с пита и мед, започна голямото хоро под ритъма на оркестър „Феникс“ и изпълнителката Ваня Бетохонска.

За поредна година се проведе и фолклорният събор на курорт „Васил Петлешков“ в местността Атолука.

Отново любители на народното творчество си дадоха среща под високите мури на Родопата и огласиха планината с чистите и неподправени мелодии на народното пеене. Тази година се изявиха над 250 участници от различни краища на региона и страната.

Изпращаме и едно много „горещо“ лято, в което се наложи да поведем поредната битка с огъня – и този път породена от човешка небрежност.

Поднасяме най-искрено то си възхищение и благо-

дарности на героите, които се притекоха на помощ със сили, техника и себеприщане за пореден път. Доброволно формирование „Актив-112“ – Брацигово, бе едно от десетките спонтанни доброволци! Момчетата и момичетата бяха в готовност и участваха в овладяването на огнената стихия и на борсата в Огняново, и в Елшица и имаха настройката да се включат допълнително при усложняване на обстановката и необходимост от по-продължителни действия!

Доброволното ни формирование е незаменим ресурс при справянето с бедствия.

Като общество трябва да фокусираме повече усилия и ресурси в изграждане и развитие на капацитета за реакция и координация на доброволните формирования...

Източник: Интернет „Априлци“

ВАЖНИ СРОКОВЕ ЗА ИЗБИРАТЕЛИТЕ ИЗБОРИ ЗА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ на 02 октомври 2022 година

• Избиратели с трайни увреждания, които не им позволяват да упражнят изборното си право в изборното помещение, но желаят да гласуват с подвижна изборителна кутия, заявяват желанието си в писмена форма чрез заявление по образец или чрез електронно заявление през интернет страницата на общините по постоянния им адрес или настоящия им адрес в случаите, когато своевременно е направено искане по чл. 37 от ИК.

Краен срок 17.09.2022 г. вкл.

• Избирател, чийто постоянен и настоящ адрес са в различни населени места, може да поиска да бъде вписан в изборителния списък по настоящ адрес.

Краен срок 17.09.2022 г. вкл.

• Всеки избирател може да поиска отстраняване на непълноти и грешки в изборителния списък, допуснати спрямо него, с писмено заявление до кмета на общината, кметството или кметския наместник.

Краен срок 27.09.2022 г. вкл.

• Избиратели с трайни увреждания, които не им позволяват да упражнят изборителното си право в изборното помещение и желаят да гласуват с подвижна изборителна кутия, но не са подали заявление в срока по чл. 37, ал. 2 от ИК, може да гласуват с подвижна изборителна кутия, ако заявят това и при условие, че на територията на населеното място е назначена подвижна СИК.

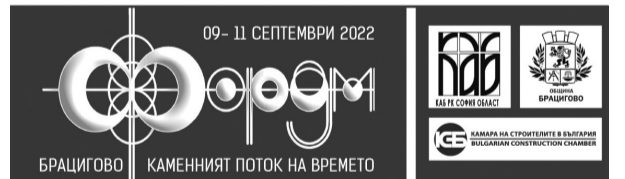
Краен срок до 26.09.2022 г. вкл.

За спазване на сроковете, предвидени в ИК, в Общинска администрация Брацигово ще има дежурни служители на 17 и 27 септември /събота/ 2022 г. от 08 до 12 часа и от 13 до 17.30 часа.

ЩЕ СЕ ПРИЕМАТ ЗАЯВЛЕНИЯ ЗА ГРАД БРАЦИГОВО И КМЕТСТВОТА.

Материали /аудио, видео – анимирани клипове за избирателите, както и 3-минутен видеоклип във връзка с машинното гласуване/, освен стимулатора, може да намерите на интернет страницата на община Брацигово.

За информация Общинска администрация – ет. 1, стая № 4, тел. 03552 20-65, вътр. 111, или GSM 0893 460 420.

За втора поредна година Камара на архитектите в България, Регионална колегия София област, съвместно с Община Брацигово, а в това издание и с Камара на строителите в България, организираме мащабния архитектурен форум „Брацигово – Каменният поток на времето“, който ще се проведе от 9 до 11 септември в Брацигово.

Програмата тази година включва три дни лекции и презентации по различни теми, свързани с архитектурното културно-историческо наследство – опазване, реставрация, адаптация и ревитализация.

Организиран са три практически обучения в сградата на сдружение „Наследство Брацигово“ – „Каменна маза“.

- „Традиционни техники и методи на работа с вар и хоросан“
- „Възстановка на декоративен каменен корниз“
- „Декоративни каменни орнаменти за изграждане на чешма“

На 10 септември от 10 ч. в Историческия музей на града ще се проведе интересна детска архитектурна работилница – „МАКЕТИ НА МЕЧТИ“, за деца от 7 до 18 годишна възраст.

Изключително важна част от събитието е официалната кръгла маса „Проблеми при прилагането на законодателството и осигуряването на квалифицирани кадри в областта на опазването на недвижимото културно наследство“ – на 9 септември от 13:30 ч., между министерствата, отрасловите организации, университетите и изявени професионалисти, която ще бъде излъчвана и на живо. Модератор на кръглата маса ще бъде проф. д.н. инж. Венелин Терзиев.

КОЛОНКАТА НА АДЖЕЛАРОВА

За да си вдигнете рейтинга,
говорете наизуст!

Живка Аджеларова

Твърдението, че българинът в същността си не е родолюбец, но по определени поводи намира за уместно да демонстрира любов към страната си, явно се е превърнало в нещо като мнение-аксиома, което няма нужда да бъде подкрепено с никакви аргументи. Достатъчно е само да се повдигне темата за псевдопатриотизма, например в някаква медийна статия, после тя да бъде хвърлена „на тигрите“ в публичното пространство, които да разкъсат „жертвата“ чрез коментарите си (без да имат обаче реална информация за описаната ситуация) и така да се изпълни една от главните цели на автора на статията – тя да набере висока популярност сред читателите. Защото, както ни е ясно на всички, не качеството на съдържанието, а именно рейтингите са тези, които дават отражение върху възнаграждението в края на месеца.

На 11 август във фейсбук страницата на медията „Webcafe“ беше споделена статия от авторката Мануела Геренова, засягаща псевдопатриотизма, демонстриран от българите, които посещават Фестивала на народната носия в Жеравна. Още в самото начало на текста четем:

„Не носете смартфони, таблети и фотоапарати, за да се радвате максимално на преживяването“. Това съветват организаторите на Фестивала на народната носия в Жеравна и молят гостите да оставят устройствата си някъде под местността Добромерица.

В ранната съботна вечер обаче социалните мрежи вече преливат от селфита на хора във везани ризи, потури, пендари, престилки и пафти.

Посетителите не могат току-така да зарежат техниката – патриотизмът им трябва да бъде документиран и демонстриран.

Родолюбието им трябва да бъде надлежно заснето, споделено, демонстрирано на всеослушание. Затова явно из джобовите на носителите са скрили по някой и друг смартфон.

(...)

„Вечният закон на природата – колкото по-зле се живее в държава, в колкото по-голяма кал затъва, толкова повече се засилва стремежът към корените.“

Цитатът е на Сергей Лукяненко, но прекрасно описва ситуацията в България. Решихме, че живеем непоносимо и че потурите и цървулите ще ни „оправят“ или поне ще върнат малко от завехналото ни самочувствие.¹

Както личи от повечето коментари под публикацията, никой читател не се вглежда в детайлите на написаното, а директно се съгласява с него, защото и неговите собствени наблюдения са, че българите само демонстрират родолюбието си по точно определени поводи, но реално не съществуват никаква загриженост от тяхна страна по отношение на България. Затова и веднага се пораждат гневни нападки по адрес на участниците, подбудени не само от съдържанието, а и от използваната заглавна снимка, изобразяваща няколко девойки в народни носии, които са повдигнали леко сукманите и показват бедрата си.

Повече от очевидно е, че публикацията на Мануела Геренова се стреми към манипулация, затова докато я четем, би било добре да проследяваме и точките от правилника за участие във Фестивала на народната носия в Жеравна, публикувани на сайта на населеното място. В него най-отгоре е упоменато, че през 2022 г. събитието се провежда на 19, 20 и 21 август, а по-надолу намиравме следната информация:

Главното изискване за прекрочване във фестивалната територия е да сте облечени във фолклорна носия. Забранено е внасянето и ползването на редица предмети от съвременния живот, както и на изделия от пластмаса. Ползването на мобилни телефони е разрешено само на определено за разговори място. През първите два дни категорично е забранено заснемането с камери, фотоапарати, мобилни телефони и др. Право на това имат само акредитирани медии и фотографите на фестивала. Всеки посетител може да се обърне към последните за лични снимки, до които ще получи безплатен достъп в сайта (...) 20 дни след фестивала.²

Както вече беше споменато по-горе, публикацията на Мануела Геренова е споделена във фейсбук страницата на медията „Webcafe“ на 11 август 2022 г. Тоест осем дни ПРЕДИ да започнало изданието на фестивала тази година. След това уточнение манипулацията вече е повече от очевидна, тъй като не е възможно Геренова да е успяла да отрази впечатленията си от събитие, до началото на което реално остава повече от седмица.

Любопитството ни кара да влезем в сайта на медията „Webcafe“ и да видим дали статията е публикувана за първи път тази година. Оказва се, че тя е от 19 август 2018 г., т. е. е съставена преди четири години. Това не ѝ пречи след толкова време да бъде споделена отново с различна заглавна снимка, която да заблуждава читателя, че чете различно и актуално съдържание.

Както се вижда в сайта на село Жеравна, правилата за участие във фестивала са доста строги и едва ли някой би допуснал нарушение от типа на правене на селфита на територията на събитието, за каквото говори Мануела Геренова. Към днешна дата можем да наблюдаваме и кадрите от тазгодишното издание, понеже то вече приключи – те са правени почти единствено с професионално заснемане, като част от тях са публикувани на сайта на населеното място и на фейсбук страницата. Никъде не проличава каквото и да било нарушение на правилника.

Пък и какво нередно има в това човек да сподели в личния си профил снимка, на която е в народна носия? Може би и самата Мануела Геренова го намира за приемливо. Но вероятно не се е сетила как по друг начин да предизвика вниманието на публиката върху себе си, за да може да бъде забелязана и актуалната ѝ статия, публикувана на 10 август в сайта на медията и озаглавена „Върнете хубавия секс в киното“.

След това пояснение няма какво повече да говорим – мъките след сексуалното неудовлетворение явно надделяват над разума.

¹ Геренова Мануела, България – фолклорният Дисниленд, Webcafe, 19.08.2018 г., <https://webcafe.bg/onyo-deto-ne-go-triyat/185529246-balgariya-folkloriyat-disniend.html> (21.08.2022 г.)

² <https://www.jeravna.com/festival.php> (21.08.2022 г.)

IN MEMORIAM

„НАРОДНИЯТ ГЕНЕРАЛ“
НИКОЛА ГЕНЧЕВ – ОБИЧАН И ОТРИЧАН

На 22.08.2022 г. се навършват 125 години от рождението и 60 години от смъртта на генерал-лейтенант Никола Генчев – виден военачалник от Втората световна война – патрон на Общинската организация на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва в Брацигово.

Името на генерал-лейтенант Никола Генчев е познато във всички военни документи от Първата и от Втората световна война.

Генерал-лейтенант Никола Костадинов Генчев е един от най-видните брациговски граждани. Роден е на 21 септември 1897 г. в Брацигово. Възпитана се във възрожденски дух и родолюбие, във все още незагълъналата атмосфера и настройка от Априлското въстание. Завършва начално училище в родния си град, а гимназия в Пазарджик. Веднага след това постъпва във Военно училище в София.

Произведен е предсрочно и се включва в бойните редици на 9-и пехотен пловдивски полк, воювал на Завоя на река Черна. Едва навършил 19 години, извършва геройски дела – нахлуване в неприятелски окоп и залавяне на неприятелски пленник. За тези си постъпки получава похвала от командирите си и е награден със златен войнишки орден за лично проявена храброст и произведен в чин подпоручик.

За генерал Никола Генчев е писан художествен разказ под заглавие „След мен“ в едно от военно-патриотичните списания в страната, а именно „Нашите герои“. Преживява ужасите на Първата световна война и заложничеството като завършек. След бягство от лагер се завръща в България и служи в 9-и пехотен полк в Пловдив, в гранична застава с. Кестен, в гарнизоните в Сливен, Асеновград и Пловдив. Бил е отзивчив и дружески настроен към всички свои съграждани. Помагал им е със съвети и дела. През 1923 г. успява да предпази родния си град от ограбване. През 1935-37 г. участва с гражданския си глас за издействане преминаването на ЖП-линията Пловдив– Пещера през Брацигово.

През 1934 г. участва в деветнадесетомайския преврат като главен представител на пловдивската група недоволни офицери от организация „Военен съюз“. Година след това, с чин майор, е арестуван и уволнен за антимонархическа дейност. По-късно, през октомври 1938 г., заедно с група запасни офицери е интерниран в концентрационен лагер в Девин.

В периода 1941-44 г. стои редом с патриотичните сили в България. Активен участник е между тях. Помага за укриването на разболял се партизанин от отряд „Антон Иванов“. Допринос за предпазване на Брацигово от своеволия и насилие от ловните дружини.

Знаменателни са героичките и полководческите му дела през Втората световна война срещу Германия. Записани са и остават за всички времена в българската военна история и хроника. По бойната линия Крива паланка – Стражин – Страцин – Куманова в тежки сражения заста-

ва начело на войнишките редици, устремява ги в атака напред и печели победи.

В Скопие навлиза като освободител на града, начело на своята войска. Награден е с три нови ордена за храброст, също за заслуги, за народна свобода и 9-и септември.

При завръщането си в град Пловдив, той и войската му са посрещнати с небивал възторг, радост и удивление. Наричат го „Черния генерал“, храбрец, герой, смел боец, славен, прославен, легендарен... Действията му на бойното поле са записани в автентичните дневници на ротите, дружините и полковете от дивизията на I-ва армия с резолюция за пазене „за вечни времена“.

След приключване на Втората световна война расте в йерархията на войската – произвеждат го в чин генерал-лейтенант, командир на 3-а армия в град Варна, началник на канцеларията на министъра на войната във Военното министерство в София. Там правият път се пречупва. Генерал-лейтенант Никола Генчев е уволнен – обвинен във вражеска дейност, като един от тримата ръководители на конспирацията „Военен съюз“. След няколкомесечно разследване е освободен поради непризнаване и съответно недоказване на обвиненията.

Пенсионерства в Пловдив, но след две години мирен живот отново е арестуван. Множество са обвиненията – той е враг, конспиратор, действа против политиката, налагана тогава от партията майка БКП, не изпълнява исканията на новите партийни военни ръководители, обявен е за английски шпионин. Въпреки унижаващите условия, тормоз, насилие и издевателства, отрича всички обвинения. След 30 месеца престой и физически грохнал е изпратен директно в концлагера Белене, където престоява още 30 месеца в глад и тормоз.

Насилието и обвиненията са немощни пред неговата сила на волята и невинността му. След съдебен процес с несъстоятелно обвинение и недоказаност, престоява още една година и половина в затвора. Освободен е в края на 1955 г. Лишен от пенсия, преживява още седем години и след кратко боледуване от тежка болест почина на 25.08.1962 г.

Генерал-лейтенант Никола Генчев трябва да бъде запомнен с неговите военни дела и с неговите упоритост и устойчивост, с неговите мъдрост, знания и умения. Той е един от малцината, които не наведоха глави пред новата власт. За несъгласието си с нея понесе стоически затвор, насилие, лагер, но остана верен на себе си.

Професор Любомир ГЕНЧЕВ

КУЛТУРНИЯТ КОД НА ЗАЕДНОСТТА

Отскоро излезе книгата „Чудесата на Родопите“ – 50 легенди. Изданието е част от патриотичната мисия на „Стандарт“ с национално и европейско измерение „Чудесата на България“. Чрез сборника се отваря порталът на културно-историческото наследство по нашите земи за местни и външни потребители. „Направено е с интелектуален финес и духовна дързост. Премислено и с мяра.“ – както се казва в предговора.

Книгата е част от патриотичната кампания на „Стандарт“. В нея са публикувани 50 легенди от различни краища на България. Митовите и легендите са скритият, езотеричният пласт в опита ни за оцеляване и мъдростта в светоразбирането на предишните поколения. Те разкриват специалната симбиоза на Родопа планина с родопчаните, които я населяват. А за Родопите по традиция се пише много пестеливо. Писаната история е съмнително оскъдна. Родопчаните не обичат да говорят за себе си и за своята история, защото тя е съчетание на много житейски и душевни травми, които са се превърнали в архетипове на предпазливост и мнителност.

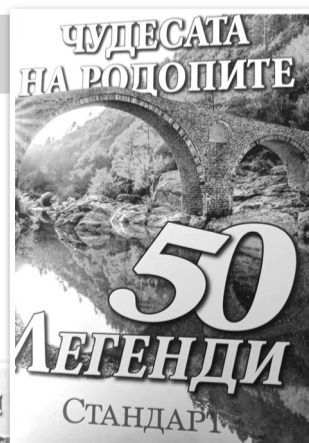
Част от сборника са митове и легенди е и преданието за „Червената скала и двете хубавици“. В нея оживява разказът за силата на волята на две девойки от Ясь кория, които предпочитат смъртта пред ласките и охолния живот на османлиите друговерци. И още веднъж се потвърждава максимата, че най-голямото чудо

на Родопите са самите родопчани. Трудно може да се намери рационално обяснение как и защо те са оцелели в историята. И това се превръща във фабула за нова вълшебна

ЧЕРВЕНАТА СКАЛА И ДВЕТЕ ХУБАВИЦИ

Три години, през османското робство, турци отвлечени от село Ясь Курия. Като наблюдавали един възрастна да спрат за малко да починат, да пийнат от студения и да изплатят по един тютюн. Момичетата използвали османлиите до хитрост. Помогнали похитителски освободител за малко. За тяхна радост тютюните...

приказка: Родопите са цивилизационна лаборатория за търсене на нови форми за развитието на човечеството. Родопчаните имат световноисторическа мисия да запазят културния код на изстрадащата Заедност и да го предадат на следващите поколения като необходим формат на съществуване на нашата цивилизация.

„Априлци“

О Т Ч Е Т

ЗА ДЕЙНОСТТА НА ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БРАЦИГОВО

ЗА ПЕРИОДА 01.12.2021-30.06.2022 г.

Уважаеми общински съветници, уважаеми съграждани,

Настоящият отчет е изготвен в изпълнение на разпоредбите на чл. 27, ал. 6 от ЗМСМА и чл. 98, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Брацигово, неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация, съгласно които председателят на ОбС изготвя и внася за разглеждане два пъти годишно отчет за дейността на Общински съвет и неговите комисии.

Отчетът, който предоставям за разглеждане, обсъждане и приемане от Общинския съвет, съдържа информация за работата на ОбС – Брацигово, и неговите комисии за периода 01.12.2021 г. – 30.06.2022 г.

Основната дейност на Общинския съвет се извършва в постоянните комисии, където задълбочено и компетентно се обсъждат предложените проекти за решения, след което се внасят в заседание на ОбС.

На заседанията на постоянните комисии винаги присъстват представители на администрацията, както и вносители на съответните материали и предложения и участват в изясняването на въпроси, свързани със законността, целесъобразността и необходимостта на предложените от тях управленски решения. Комисиите по „Икономика, финанси, образование и култура“, „Териториално развитие, комуникации и околна среда“ и „Законност и обществен ред“ са провели 9 заседания за отчетния период. На тях са дадени следният брой становища:

- ПК по „Икономика, финанси, образование и култура“ – 114
- ПК по „Териториално развитие, комуникации и околна среда“ – 113
- ПК по „Законност и обществен ред“ – 113

Общият брой отсъствия на общински съветници от заседания на трите постоянни комисии към Общински съвет са 24 за посочения период.

Комисия за „Противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобито имущество“ към Общински съвет – Брацигово, е провела 9 заседания.

Комисията по „Оперативен контрол на дейността на „Инфрастрой“ ЕООД“ – гр. Брацигово, е провела 4 заседания за отчетния период и е внесла 7 предложения до ОбС – Брацигово, относно дейността на дружеството.

Заседанията на Общински съвет – Брацигово, за периода 01.12.2021 – 30.06.2022 г. са проведени съгласно изискванията на ЗМСМА и Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Брацигово, неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация. Досега те са 7 на брой, като 5 от тях са свикани от председателя на ОбС – Брацигово, на основание чл. 23, ал. 4, т. 1 от ЗМСМА и чл. 42, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Брацигово, неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация и 2 са свикани от общински съветници, на основание чл. 23, ал. 4, т. 2 от ЗМСМА и чл. 42, ал. 2 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Брацигово, неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация.

Общо 3 от заседанията в отчетния период са закрити, поради обявената с Решение №325 на Министерски съвет от 14.05.2020 г. извънредна епидемична обстановка на територията на цялата страна, препоръките на Министерството на здравеопазването против разпространението на COVID-19 и с цел недопускане на разпространението на болестта на територията на община Брацигово, на основание чл. 62, ал. 3 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Брацигово, неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация.

За този отчетен период има постъпили 114 предложения за включване в дневния ред на заседания на Общински съвет – Брацигово, описани както следва:

- от кмета на Общината – 99 бр.
- от председателя на Общински съвет – 4 бр.
- от общински съветници – 3 бр.
- от комисията по „Оперативен контрол“ – 7 бр.
- от външни вносители – 1 бр.

От посочените предложения има 2 бр. оттеглени от кмета на община Брацигово, 3 бр. неприети на заседание на Общински съвет – Брацигово, и 1 бр. недопуснато да влезе в дневния ред на заседанието.

Общият брой отсъствия на общинските съветници от заседания на ОбС за разглеждания период са 10 бр.

Предложенията от Общинска администрация са внасяни винаги навреме, съгласно чл. 86, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Общински съвет – Брацигово, неговите комисии и взаимодействието му с Общинска администрация. Налагало се е да се внасят материали и в последния срок, но винаги са били съобразени с чл. 57, ал. 1 от Правилника на ОбС и Постоянните комисии към Общински съвет са се събирали, за да разгледат предложенията и вземат становище по тях

Решенията на Общински съвет – Брацигово се изпращат на кмета на общината, на областния управител на област Пазарджик и на Районна прокуратура – Пазарджик, ТО – Пещера в срок, съгласно чл. 22, ал. 1 от ЗМСМА. Всички решения се поставят на таблото за информация в сградата на Общинска администрация и се публикуват на интернет страницата на Община Брацигово.

Записите от заседанията на Общински съвет – Брацигово, се публикуват на интернет страницата на Община Брацигово, секция „Общински съвет“.

ИНФОРМАЦИЯ ЗА ВЗЕТИТЕ РЕШЕНИЯ ОТ ОБЩИНСКИ СЪВЕТ – БРАЦИГОВО, ЗА ПЕРИОДА 01.12.2021 – 30.06.2022 г.

Общият брой на взетите решения е 108 от № 383 до № 490. Тези решения са описани в 7 броя протоколи – от № 31 до № 37, и всички са качени на интернет страницата на Община Брацигово в секцията на Общински съвет – Брацигово.

Към датата на изготвяне на отчета няма върнати актове на Общински съвет Брацигово от Районна прокуратура Пазарджик – ТО гр. Пещера.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-9/05.05.2021 г. от В. Ш. против Решение № 252/26.02.2021 г. на Общински съвет – град Брацигово, с искане на обявяване на същото за нищожно, по повод на която е образувано административно дело № 530/2021 г. и насрочено дело на 07.07.2021 г. в Административен съд – Пазарджик.

С Решение № 657/06.08.2021 г. Административен съд – Пазарджик, отхвърля като неоснователна жалбата по адм. дело № 530 по описа за 2021 г. и осъжда В. Ш. да заплати на Общински съвет разносните по делото.

В деловодството на Общински съвет е получена касационна жалба с вх. № 005-00-16#3/27.09.2021 г., по повод на която е образувано дело във ВАС с № 10644/2021 г. и е насрочено за 26.01.2022 г.

С Решение № 1246/10.02.2022 г. на Върховен административен съд по административно дело № 10644/2021 г. остава в сила Решение № 657/06.08.2021 г. постановено по адм. дело № 530/2021 г. на Административен съд – град Пазарджик. Осъжда В. Ш. да заплати сумата от 700 лв., представляващи разноски по делото. Решението е окончателно!

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-3/08.04.2022 г. от В. Ш. против Решение № 405/25.02.2022 г. на Общински съвет – град Брацигово, с Протокол № 32, по повод на която е образувано административно дело № 407/2022 г. в Административен съд – Пазарджик.

С Определение № 789/11.05.2022 г. на Административен съд – Пазарджик, оставя без разглеждане жалбата на В. Ш. против Решение № 405/25.02.2022 г. на Общински съвет – Брацигово, и прекратява производството по административно дело № 407/2022 г. на Административен съд – Пазарджик.

В деловодството на Общински съвет – град Брацигово, е пристигнало съобщение от Административен съд – Пазарджик, с вх. № 005-00-26#1/06.07.2022 г., с което изпращат препис от частна жалба от В. Ш. срещу определение № 789/11.05.2022 г. на Административен съд – Пазарджик, по административно дело № 407/2022 г. в Административен съд – Пазарджик.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 015-00-43/25.05.2022 г. от М. С. М. и К. Д. Н., с която оспорват като незаконосъобразно Решение № 449 и Решение № 450 от 03.05.2022 г., взети с Протокол № 35 на Общински съвет – град Брацигово. Относно Решение № 449 е образувано административно дело № 555/2022 г. от Административен съд – град Пазарджик, Административно отделение XIII състав. С определение № 953/13.06.2022 г. на Административен съд – град Пазарджик, съдът оставя без разглеждане жалбата на М. С. М. и К. Д. Н. против Решение № 449, взето с Протокол № 35 на Общински съвет – град Брацигово. Прекратява производството по административно дело № 555/2022 по описа на Административен съд – Пазарджик.

• Относно Решение № 450 е образувано административно дело № 617/2022 г. в Административен съд – Пазарджик, по което към датата на настоящия отчет все още не е получена информация от Административен съд – Пазарджик.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-11/25.05.2022 г. от В. Ш. против Решение № 450/03.05.2022 г. на Общински съвет – град Брацигово, с Протокол № 35, по повод на която е образувано административно дело № 573/2022 г. в Административен съд – Пазарджик. Към датата на настоящия отчет в деловодството на Общински съвет – град Брацигово, все още няма постъпила информация от Административен съд град Пазарджик.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-10/25.05.2022 г. от В. Ш. против Решение № 449/03.05.2022 г. на Общински съвет – град Брацигово, с Протокол № 35, с искане за неговата отмяна като незаконосъобразно, по повод на която е образувано административно дело № 574/2022 г. в Административен съд – Пазарджик.

С Определение № 1026/27.06.2022 г. на Административен съд – Пазарджик оставя без разглеждане жалбата на В. Ш. против Решение № 449/03.05.2022 г. на Общински съвет – Брацигово, и прекратява производството по административно дело № 574/2022 г. на Административен съд – Пазарджик.

• В деловодството на Общински съвет е получена жалба с вх. № 002-00-9/25.05.2022 г. от В. Ш. против Решение № 435/15.04.2022 г. на Общински съвет – град Брацигово, с Протокол № 34, по повод на която е образувано административно дело № 575/2022 г. в Административен съд – Пазарджик. Към датата на настоящия отчет, в деловодството на Общински съвет – град Брацигово, все още няма постъпила информация от Административен съд – град Пазарджик.

В деловодството на Общински съвет за отчетния период са постъпили 7 броя жалби, от които 2 броя са оттеглени; 1 брой възбуждане, което също е оттеглено, и 4 броя сигнали, от които 1 брой е оттеглен.

През отчетния период общинските съветници активно упражняваха правото си да отправят питания към кмета на общината. Отговорите на отправените питания се предоставят в писмен вид и веднага, на самото заседание.

В изпълнение на чл. 27, ал. 6 от ЗМСМА, предоставям настоящата информация за сведение на всички общински съветници, на кмета на общината и на Общинската администрация, а така също и на гражданите на община Брацигово.

С изнесения отчет се постарях да обхвамна цялата работа на Общинския съвет през отчетния период.

Искрено се надявам с конструктивност, отговорност и гравитност да продължим нашата работа за развитието на община Брацигово.

инж. Веселина ДАМОВА,
председател на Общински съвет – Брацигово

З А П О В Е Д

№ 443/25.08.2022 г.

На основание чл. 44, ал. 1 т.1 и ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, чл. 183 и във връзка с чл. 175 и чл. 185 от Изборния кодекс и чл. 2, ал. 3 от Наредба за опазване на обществената среда, поддържане на чистотата, тревната и декоративната растителност, полските имоти, горите и общинско имущество, специализирана закрила на деца на обществени места на територията на община Брацигово, опазване и възпроизводство на околната среда и обществения ред на летовищата „В. Петлешков“ и „Розовски връз“.

НАРЕЖДАМ:

I. ОПРЕДЕЛЯМ местата за поставяне на плакати и други агитационни материали във връзка с изборите за народни представители на територията на гр. Брацигово.

1. Временно табло в района на поликлиниката.
2. Постоянно табло пред Младежки дом.
3. Постоянно табло на бул. „Освободители“.
4. Постоянно табло на ул. „Слави Дишлянов“.
5. Временно табло на ул. „Христо Гюлеметов“ пред парк „Априлци“.
6. Постоянно табло до разклона за с. Равногор.
7. Временно табло на бул. „Трети март“.

Местата за поставяне на агитационни материали на територията на населените места в община Брацигово се определят със заповед на кмета на кметството и на кметския наместник.

Агитационните материали на сгради, огради и витрини се поставят само след разрешение на собственика или управителя на имота.

По време на предизборната кампания партиите и коалициите може да изготвят и разпространяват плакати и други агитационни материали, като на всеки агитационен материал задължително се отбелязва от чие име се издава. Всеки агитационен материал съдържа информация, че купуването и продаването на гласове е престъпление, като информацията заема не по-малко от 10 на сто от лицевата площ на агитационния материал и е разположена в обособено поле.

II. ЗАБРАНЯВАМ:

1. Унищожаването и заличаването на агитационни материали, поставени по определения в Изборния кодекс ред, до края на изборния ден.
2. Използването на агитационни материали, които застрашават живота и здравето на гражданите, частната, общинската и държавната собственост и безопасността на движението.
3. Използването на агитационни материали, които накърняват добрите нрави, честта и доброто име на кандидатите.
4. Използването на държавния и общинския транспорт за предизборна агитация.
5. Провеждането на предизборна агитация в държавни и общински учреждения, институции, държавни и общински предприятия и в търговски дружества с повече от 50 на сто държавно или общинско участие в капитала.
6. Провеждането на предизборна агитация на работните места от лица на изборна длъжност в синдикалните и работодателските организации.
7. Предизборна агитация 24 часа преди изборния ден и в изборния ден.
8. Извършването на предизборна агитация от служители на вероизповеданията.
9. Поставянето на агитационни материали на партии и коалиции в изборните помещения, както и на разстояние по-малко от 50 метра от входа на сградата, в която е изборното помещение, през изборния ден и до края на гласуването.
10. Използването на герба или знамето на Република България или на чужда държава, както и религиозни знаци или изображения.
11. Поставянето на предизборни агитационни материали извън предизборната кампания, която се открива 30 дни преди изборния ден.
12. Лепенето на агитационни материали по стените на сградите, оградите и места извън определените в т.1.

III. По решение на Районната избирателна комисия кметът на общината, кметството или кметския наместник премахва или изземва агитационните материали, поставени или разпространени в нарушение на Изборния кодекс. При необходимост премахваването и изземването става със съдействието на органите на Министерството на вътрешните работи. Премахваването и изземването на такива материали в изборния ден може да става и по решение на секционните избирателни комисии.

IV. В тридневен срок преди разпространението на агитационните материали партиите и коалициите да внесат депозит за почистване на агитационни материали в размер както следва:
За Брацигово – 50.00 лв.
За всяко от селата на територията на общината – 20.00 лв.

V. Партиите и коалициите в 7-дневен срок след изборния ден премахват поставените от тях агитационни материали по повод вече приключилите избори.

VI. При неизпълнение на задължението по т. IV от настоящата заповед на лицето, което представлява партията или на лицата, които представляват коалицията, се налага глоба от 1 000 до 5 000 лева, съгласно чл. 472, ал. 1 от Изборния кодекс.

За други нарушения на настоящата заповед се прилагат съответните административно-наказателни разпоредби на Изборния кодекс.

Настоящата заповед да се сведе до знанието на Районна избирателна комисия – Пазарджик, областен управител на област Пазарджик, ОД на МВР – Пазарджик, на регистрираните партии и коалиции и да се обяви публично на населението на община Брацигово чрез общински вестник „Априлци“, на сайта на Община Брацигово и на информационното табло на входа на Общината.

Контрол по изпълнение възлагам на Йордан Павлов – секретар на Община Брацигово.

Надежда КАЗАКОВА
кмет на община Брацигово

Натрупаше ли се големият сняг, поне за ден, за два, хората се затваряха по домовете си и на смрачаване селото утихваше, като да беше мъртво. А не беше така. Животът продължаваше да кипи с пълна сила, но скрит под загубилите се от погледа тиклени покриви. И по-точно – край оджаците, които не угасваха нито денем, нито нощем.

Че то, в случай, че тръгне, докъде ли можеше да стигне човек в такива преспи?

През тези вечери единствено мъжете успяваха да си пробият пътчини до кръчмата. И после – да се залостят в нея и да остават край масите чак до зазоряване, когато ставаше време да се попритури по нещо в ясли на добитъка.

На двамата внуци на дядо Личо обаче им беше раничко за кръчми. След година-две може би, но сега засега на тях не им остава нищо друго, освен да мятат картофи в натрупалата се жар, а после, подмътйки ги в ръцете си, да се опитват да ги обелят без никакво чакане. Картофите пареха пръстите им като огъня, от който бяха извадени. И по устните им пареха, и по езиците, но пък бяха толкова вкусни! Особено пък като ги поръсеха с малко прошарена с чубрица сол.

– Хайде, лягайте вече и оставете дядо ви да си почива! – подкани ги майка им и самата тя се оттегли, но момчетата възроптаха:

– Рано е още!

И се присламчиха към стареца, който се беше изтегнал на миндерлъка. Сладки, посладки дори от парещите картофи, бяха неговите разкази за миналите времена и двамата любопитковци нямаша никакво намерение да ги пропуснат и тази вечер.

– Хайде, дядо! – подхванаха го те и сега. – Разкажи ни още нещо!

– Че какво да ви разказвам – опита се да отбие атаката той. – Каквото съм имал да казвам, казал съм го. По два, по три, че и по пет пъти.

– Нищо, нищо! Пак го кажи. За онова как са се плашили турците край Одрин, когато са ви чували да викате „По пет на нож!“.

– А бе, не сме им викали точно така – усмихна се под мустак старецът. – Командата беше „Напред! На нож!“, ама на тях от страх друго им се е доучвало...

Момчетата се разсмяха, като за кой ли пореден път си представяха уплашените и бягащи турско войници. А нашите – с шиковите отзад! Драго им беше, че по времето на войните и техният дядо е бил между тези герои.

И колко много истории беше донесъл той оттам! Книга да напишеш! То за какво ли друго не можеше да говори сладководният старец, но за двамата момчурляци – полу-мъже, полу-деца, най-интригуващи си оставаша преживелиците му от отминалите преди петнайсет-двайсет години войни. В тези разкази винаги ставаше въпрос за живот и смърт, и то така, че те почти се смръзваха от страх. Но не им се насихаха.

– Ама страшно е било, когато е трябвало да тръгваш срещу турците, нали?

Дядо Личо поклати глава, но кой знае защо, сега добави:

– То де да бяха само турците! С тях беше лесно... Подхванеше ли се пукотевцията, беше ясно – ти стреляш и по тебе стрелят... Ако имаш късмет, оставаш прав. Ако ли не – Бог да те прости! Ама в боя поне си наясно откъде може да ти дойде смъртта. И доколко можеш, се вардиш. А то така се случи, че много по-душегубното от куршумите се оказа нещо съвсем друго. Нещо, което даже не го бяхме мислили...

– Че какво по-страшно от турците, бе дядо?

Старецът замълча и се зачуди дали изобщо да продължава, но вече се беше изтървал и в главата му нахлуха купища от спомени, към които никак не му се щеше да се завръща. И всички те – към онези ужасяващи два-три месеца от вече почти забравената 1913-а година.

Тогава сякаш адът беше слязъл на земята.

Знаеше обаче, че започнал ли е веднъж, двете ококорили се вече момчета няма да го оставят на мира, докато не задремат от умора. И може би, само за да си вземе дъх, той бавно се навдигна от кревата и притури още едно кютуче в догарящия огън.

– Кажи, дядо! Кое е било по-страшно от турците?

110 години от Балканската война и един епизод от нея

ЕДНО Е ПО-МАЛКО ОТ ПЕТ

(Из цикъла „Разкази от разни времена“)

– Кое, кое! Ами онова, дето направо от Бога иде. Невидимото и нечаканото...

– От Бога ли? Невидимото и нечаканото? Че какво ще е то? – занемяха момчетата.

– Точно така. Че откъде другаде може да дойде един внезапен дъжд? Като онзи, дето ни застигна на Булаир. Дъжд, а заедно с него и такъв студ, че само за няколко часа хората се превърнаха в ледунки! Досуц като ония, дето виждате сега да висят по капчучите.

– В ледунки?!?

– Точно така! Сипна се през една нощ тогава такава буря, че докато мигнем и се усетихме наквасени до кости. Свари ни на голите баири, където нямаше нищишко, та барем главата си да можеш да свреш на сухо. Придвижихме се към позицията. Целият полк. А най-лошото дойде с вятъра. Развихри се такава фъртуна, каквато не сте виждали! Ледена, че и бетер. И стана така, че само докато се завърти човек, дрехите му стават като да са от желязна тенекия направени. Не можеш да се помръднеш в тях. Че и по кожата ти се натрупа ледът.

В истински ледунки се превърнахме ви казвам! И на сутринта се разчу, че от горе-долу двете хиляди, дето бяхме тръгнали, прави се видяхме по-малко от половината. Някои така и не се навдигнаха. А на други, за да ги спасяват, започнаха да им режат на кой ръка, на кой крак, на кой пък и двата...

– Рязали са ви ръцете и краката!

Уж бяха големи двете момчета, а понечиха да се притиснат към дядо си, така, сякаш самите те бяха застрашени от ампутация.

– Нямаше друг начин... Оставеха ли ги цели, гангрена щеше да ги довърши...

Момчетата не знаеха какво е гангрена, но така и не попитаха за разяснение. Беше си съвсем ясно, че ще е онова нечакано и невидимо нещо, което от небото иде... Нещото, което е по-страшно от куршум.

– Но злото не свърши дотук. Още по-лошото дойде през пролетта, когато се позатополи. Тогава пък отново бяхме нападнати, но пак не от турците, а от въшките. И то въшки да ти види око!... Вие такива изобщо не сте виждали...

– Виждали сме, виждали сме... Въшки сме виждали...

Те наистина имаха доста личен опит с кръвопиещите паразити, но дядо им ги прекъсна: – Точно като ония булаирските не сте. Те бяха поне три-четири пъти по-едри от нашенските. И толкова много, че когато в по-топли дни започнахме да се събличаме чисто голи, за да се отървем от тях, гледахме ги как се свличат от ризите ни на пълчища...

– Леле-е-е!

– А веднага след тях пък плъзна и холерата...

– Коя холера? Турската ли?

– Холерата е една и съща и за турци, и за български, и за всички. И тя е болест, но много смъртоносна. Кой я знае откъде се домъкна тогава, но явно си дойде точно в нейното царство. Защото през онези дни нищо не ни беше наред. За половин година война кажи-речи почти всички бяхме вече съвсем обосели и оголели. През есента, когато ни повикаха на фронта, явихме се набързо. Със селските си аби и с потуриците... Обути с цървули, с навуца до коленете... Така, както и тука си ходим. А от армията ни метнаха отгоре само по един

шинел. Да си личало, че сме войници. Няколко дрехи за всички. И сигурно така е било, щото и ние не бяхме малко... И мало, и голямо се бе юрнало тогава доброволно да се бие с османлиите. Виждахме го, че е така и не протестирахме. През пролетта, пак по тая причина, и дажбата намаля. И храната, казаха ни, вече не достигала. Отгоре на всичко, от лежането в калта вече бяхме затънали в мръсотия до шия! Е, оказа се, че холерата казамо това е чакала. Тя точно по такива места върлувала. И никой не разбра как точно се започна, но един ден се забеляза как момчетата ни вкупом започнаха да се превиват. После да се втрисат, да залитат... А заедно с това пък се появи едно повръщане... И непрекъснато притичване към нужника... По пет пъти на час...

Докторите, то не че имаше и толкова доктори, ама доколкото ги имаше, и те се изплашиха. Щото докато видиш, че днеска са болни десетина, на другия ден вече ставаха сто. И като не можеха да ги излекуват, щото то за тая пуцина цар нямамо, изкомандваха: „Немедлена изолация!“.

– Какво, какво са изкомандвали?...

– Изолация. Пълна.

Демек – болните да се отделят някъде настрана, та да не пренасят болестта към здравите. Че тя, холерата проклета, се оказа много прилепчива. Достатъчно беше само да се завъртиш край заразен, и край – на другия ден и ти си готов. А най-страшното, вече ви го казах, че не се знаеше никакво лечение. Точно за това се бяха уплашили докторите. Гледаха и те завалиите да не доближават до изолираните, че заразата не прощаваше никому. Наредиха ни

да им оставяме от време на време в близост до тях по някоя и друга бака чорба и да стоим настрана. А по-нататък – комуто каквото е писано! Каквото Бог реши. Ама то Бог какво да реши? Започнаха другарите ми да мрат като мухи. По десет, по двацет, че и по повече на ден. Не смогвах да ги заравят...

Старецът отново замълча, та лактите на момчетата отново заиграха по ребрата му. Докато го слушаха, те вече се бяха изпружили от двете му страни.

– А ти, дядо? Тебе хвана ли те холерата?

– Не, слава Богу! Но ми се трупна на главата нещо друго. Още по-лошо...

– И от холерата по-лошо ли е имало?

– Хей сега ще ви го кажа. Пламна болестта и в нашата рота. А пък там аз бях подофицер... Демек – командир някакъв. Началник... И на сутринта, като дошъл полковникът на проверка, ротният проволит ординареца си да ме повика. А полковникът – един такъв мустакат... И лют. А бе, от хайдутин по-страшен!

– Подофицер – вика ми той, – установени са при вас петима заразени. Вземаш ги незабавно под конвой, извеждаш ги някъде надалече и ги ликвидираш...

– Ама как, госин полковник? Бог да ликвидирам?

– Заразените.

Като го чух, така се разтреперих, че се уплаших и мене да не ме сметнат за заразен. Да ги ликвидирам означаваше да ги разстрелям. Собствените си другари да разстрелям! Дето толкова хляб и мъки бяхме делили до тоя ден...

– Ама как? – питам пак повече от ошавашен.

– Както намериш за добре – разфуча се полковникът. – Така е дошло. Заради петима

болни не можем да подлагаме на риск живота на сто здрави.

– Не мога да направя такава нещо, госин полковник. Те не са ни врагове... Наши момчета са... Другари са ми...

– Ти какво? На трибунала ли искаш да те пратя? За неизпълнение на заповед...

Това „трибунал“, ако не сте го чули, ще рече военният съд. А там за такава провинение – неизпълнение на заповед, изобщо не си поплухаха. Присъдата винаги беше само една – разстрел. За назидание на другите...

„Ха сега, де! – пламна ми огън на главата. – Кого да спасявам? Момчетата ли, мене ли?“

– И ти какво направи, дядо? – Ами нямаше как – поведох ги. А те така и не разбраха накъде сме поели и защо сме тръгнали. Мислеха, че ще ги изолират и вървяха, макар че от слабост едва се държаха на крака. А на мен в главата ми вече не огън, ами пожар гори.

Как ще стрелям срещу тях? То те за мен отдавна бяха станали като мои собствени деца. Така ги усещаш. От друга страна – за неизпълнение на заповед, мене щяха да вържат на кола...

Както и да е, по едно време стигнахме до една изоставена постройка. Нещо като пътен кантон беше, ама запустнат. Без врати, без прозорци... Дадох почивка и те, горките, на часа се натъркалаха по тревата. А аз като се огледах-огледах, забелязах, че зад кантона има геран. И до него – джанка с наедран вече плод. Неузрял още напълно, ама плод. И реших да не си слагам грях на душата, пък да става каквото ще.

„Заради пет – чува ми се как нарежда полковникът – излагаме на риск живота на сто.“

От друга страна си дадох сметка, че ако не изпълня заповедта и ме разстрелят на кола, може пък тези петима да не умрат. Щото не бяха малко и ония, които първо заболяха тежко, а пък после с Божията помощ прескачаха трапа... И тогава си дадох сметка, че ако се случи така, един ще е по-малко от пет. И си сложих главата в торбата.

– Слушайте ме, момчета – викнах им. – Ето тука ще стоите! Айте сливи и пийте вода! И никой да не е посмьл да се върне обратно като болен, че куршум ще го чака.

Това беше. Оставих им и моята дажба от хляб и тръгнах обратно, ама жълт-зелен. Какво ли щях да обяснявам?

– И после? – момчетата бяха вече доста понастръхнали от разказа за зловещата дилема на дядо им.

– За мой късмет, като се върнах, полковникът си беше заминал. А ротният излезе човек. Направи се на ударен и дума не отвори за това, какво съм сторил. Мълчах си и аз, но на тръни стоях горе-долу цял месец. И ето ти ги един ден – синковците се завръщат. И петимата. Само кожа и кокал, ама на крака. Като гръмнат останах от изненадата.

– Ама вие живи ли сте, бре?!

– Живи госин подофицер. Живи! И пооздравели, както виждаш. Вече никой нито повръща, нито пък страда от рядката...

– И как стана тая работа?

– Бог знае. Наверно се е смилил над нас.

Сливи ядохме, както ти ни каза. После Ванката се сети какво бил чул от някого – че холерата се лекувала с оцет. Разшетахме се наоколо и в близкото село намерихме една баба. За късмет, имала жената оцетец, та ни напълни две манерки. После добавихме и малко пепел – това пък друг го бил чул. И така – от сливите ли, от оцета ли, от пепелта ли – стомасите ни се поуспокоиха. Намериха се и добри хора, та и по малко хляб ни подаваха. Та ето ни...

Разплаках се тогава, ама така, както като малък не съм плакал. Че като ги запрегръщах! Камък ми падна от сърцето.

А какъв грях щях да сторя, ако бях изпълнил заповедта... Не ми се мисли...

– То страшна работа била войната, бе дядо! – прошепна тихо по-големият.

– Ама холерата е била още по-страшна – добави и малкият.

– Страшно беше, деца. Много страшно! И дай, Боже, с вас такива работи да се не случват. И с никого да се не случва! Хайде сега – вървете да спите!

1. ледунка – ледена висулка (гуал)

Димитър ДЪНЕКОВ

Да изчистим България заедно

Кампанията „Да изчистим България заедно“ на bTV Media Group е най-мощната доброволческа инициатива у нас, която цели да изгради обществена чувствителност по въпросите, свързани с опазването на околната среда, и да направи България по-чиста и красива в дългосрочен план. Емблематичната кампания отреджа водещо място на България сред страните с най-добри доброволчески практики в грижата за околната среда в света.

В ситуацията на пандемия, през 2020 г. и 2021 г. инициативата не се фокусира върху поставянето на рекорди в рамките

на една дата, а продължи да призовава стотиците хиляди доброволци за ежедневна грижа към средата, в която живеем, в съчетание с отговорност един към друг.

През 2022 г. за 10-а поредна година „Да изчистим България заедно“ ще обедини институции, неправителствени и бизнес организации и доброволци в името на каузата за по-чиста околна среда. През 2022 г. Световният ден на почистването на планетата, в който за шести пореден път ще се включи и България, ще се проведе на **17 септември**.

Тази година най-мощната национална доброволческа инициатива у нас – „Да изчистим България заедно“, ще се про-

веде под надслов „Подай ръка на природата“. Тя е насочена към личната отговорност и принос в грижата за чистотата на планетата, бъдещето и възпитанието на децата.

Община Брацигово отива с призив към всички граждани активно да се включат в инициативата и заедно да направим местата, в които живеем и работим, по-чисти, красиви и приветливи.

За почистването ще бъдат осигурени чували и ръкавици, които всеки може да получи в Общинска администрация Брацигово на 16 септември.

Всички събрани отпадъци да бъдат оставяни в чували до най-близките контейнери или кофи за смет.

Станете част от инициативата „Да изчистим България заедно“ – за едно по-чисто и приветливо място за живеене!